

4. Begæring herom skal være landbrugsministeriet i hænde, for så vidt angår et landvæsensnævns kendelse inden 4 uger, og for så vidt angår en landvæsenskommissions kendelse inden 8 uger efter ankefristens udløb.

§ 41.

1. Udebliver nogen af parterne eller begge parter, antages han eller de at henholde sig til forhandlingerne for underinstansen, og sagen nyder ligefuldt fremme.

2. Påstand om den indankede kendelses forandring eller ophævelse eller om sagens hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har foretaget indankningen, men også af modparten. I henhold til sådan påstand kan indstævnte kræve sagen fremmet til kendelse, selv om appellanten udebliver eller hæver sagen.

3. Ankeinstansen kan undtagelsesvis tilstede fremlæggelse af nye bevisligheder, modtage yderligere forklaringer, eller tilstede nye indsigelser, når de ikke står i strid med, hvad vedkommende selv har indrømmet for underinstansen. I alle tilfælde skal dog modparten, hvis han ikke møder for ankeinstansen, udtrykkelig underrettes om, hvad der således agtes benyttet, og have lejlighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt indkaldes til at overvære forklaringens afgivelse for ankeinstansen.

§ 42.

I øvrigt kommer de i lov om rettens pleje om anke fastsatte bestemmelser til anvendelse med de lempelser, der følger af forholdets natur.

§ 43.

Ankeinstansens kendelser er endelige, jfr. dog § 39, stk. 3. Dog står det den part, der formener, at ankeinstansen har afgjort punkter, der ligger uden for landvæsensretternes område, eller afvist sager, der ligger inden for deres område, frit for at påkære kendelsen til landsretten, der da kun vil have at afgøre, om ankeinstansen har været kompetent eller ikke, og efter omstændighederne helt eller delvis at ophæve kendelsen og at afvise sagen fra eller henvise den til vedkommende landvæsensret, men i øvrigt ikke at indlade sig på sagens realitet. Kæren foregår efter de i lov om rettens pleje kap. 37 indeholdte regler med de fornødne lempelser. Landsrettens afgørelse kan påkæres til højesteret efter reglerne i samme lovs § 422.

VIII. Forskellige bestemmelser.

§ 44.

1. Landvæsensretten kan bestemme, at flere for samme indbragte sager skal behandles under een sag. Landbrugsministeren kan bestemme, at flere for forskellige landvæsensretter verserende sager skal behandles under een sag, og fastsætte, ved hvilken landvæsensret denne bliver at påkende.

2. Hvor en særlig lovbestemmelse påbyder det, ændres landvæsensrettens sammensætning og udmeldelsesmåde i overensstemmelse hermed.

§ 45.

1. Protokoller, begæringer, fuldmagter, indlæg, udskrifter, beskrivelser og andre udfærdigelser angående landvæsensretternes forretninger er stempelfri. Udgifterne til anskaffelse af protokollerne afholdes for så vidt angår landvæsensnævnene af kommunalbe-